

2002 ҳадис / «АЛИФ» ҳарфи / 522-ҳадис

* حَقُّ الرَّوْجِ عَلَى رَوْجِهِ، أَنْ لَا تَمْنَعَهُ تَفْسِهَا وَإِنْ كَانَتْ عَلَى ظَهْرِ قَتَبٍ، وَأَنْ لَا تَصُومَ يَوْمًا وَاحِدًا
إِلَّا بِإِذْنِهِ إِلَّا الْفَرِيضَةَ، فَإِنْ فَعَلْتَ أَثْنَتْ، وَلَمْ يَنْعَلَ مِنْهَا، وَأَنْ لَا تَعْطِي مِنْ بَيْتِهِ شَيْئًا إِلَّا بِإِذْنِهِ فَإِنْ
فَعَلْتَ كَانَ لَهُ الْأَجْرُ، كَانَ عَلَيْهَا الْوِزْرُ، وَأَنْ لَا تَخْرُجْ مِنْ بَيْتِهِ إِلَّا بِإِذْنِهِ، فَإِنْ فَعَلْتَ لَعْنَهَا اللَّهُ
وَمَلَائِكَةُ الْغَضَبِ حَتَّى تُشْوِبَ أَوْ تُرَاجِعَ وَإِنْ كَانَ ظَالِمًا.

(رواه الطيالسي عن ابن عمر)

Эрнинг аёли устидаги ҳақи - агар эгар устида бўлса ҳам, ўз нафсини (жимоъдан) ман этмаслиги, изнисиз бир кун ҳам рўза тутмаслиги, лекин фарз рўзаси ундаи эмас. Агар нафл рўза тутса, гуноҳкор бўлади, рўзаси ҳам қабул этилмайди. Эрининг изнисиз уйидан бирор нарса бермаслиги, мабодо шундай қилса, эрига ажр, аёлга эса, гуноҳ бўлади. Уйидан фақат эрининг изни билан чиқиши, акс ҳолда, тики тавба қилгунича ёки қайтгунича Аллоҳнинг ва ғазаб фаришталарининг лаънати ёғилади, гарчи эри золим бўлса ҳам.

Ибн Умар (розияллоҳу анҳумо)дан. Таёлисий ривояти.

Манба: hadis.islom.uz

